

Grondslagen van de Technische Studie

Nu zo langzamerhand de dagen beginnen te korten en de weersomstandigheden niet meer lokken tot een verblijf buitenshuis, kortom nu herfst en winter naderen, breekt de tijd van studie weer aan. Ongeveer zullen velen uit ons bedrijf zich aangetrokken voelen tot technische studie. Om hun een beetje wegwijs te maken moge dit praatje over de grondslagen van de technische studie dienen.

Om over de technische studie met vrucht te kunnen praten, is het nodig, dat over en weer vaststaat wat met „techniek“ wordt bedoeld. Alleen daarover zijn reeds vele dikke boeken volgeschreven, waaruit veel valt te leren. Het is echter geen literatuur, die tot de grondslagen van de technische studie moet worden gerekend, eerder het legendeel. Met een gerust hart kunnen we daar voorlopig dus van afzien.

Onder „techniek“ dan dient te worden verstaan: het vervaardigen van voorwerpen, gereedschappen en werktuigen, die kunnen worden gebruikt om de mens het leven veiliger, gemakkelijker en aangename te maken of om hem op een of andere wijze van dienst te zijn. Het zal niet nodig zijn, deze stelling uitvoerig te bewijzen. Want er kan worden volstaan met het noemen van slechts enkele VDH-producten, die op zichzelf reeds het bewijs vormen: stofzuigers, radio- en TV-loestellen, Soluxen. Natuurlijk is de lijst hiernede niet uitgeput, maar hij lijkt overtuigend genoeg.

Het zwaartepunt van de omschrijving van „techniek“ ligt in dit geval op het woord „vervaardigen“.

Want daaraan wordt begrijpelijkerwijs onmiddellijk de vraag gekoppeld, waar de producten dan wel van worden vervaardigd. De mens is namelijk in de loop van de tijden wel zo wijs geworden, dat hij weet, dat het hem niet is gegeven om iets uit niets te maken.

Nu is het materiaal, dat de mens ter beschikking staat, de aarde, de stoffen, die daarop en daarin aanwezig zijn en de krachten, die er werkzaam zijn. In het kort gezegd, er moet worden gewerkt met datgene, wat de mens van natuurwege is gegeven.



Om daarmede met succes te kunnen werken, is het in de eerste plaats nodig, dat er een nauwkeurige studie wordt gemaakt van wat de natuur de mens biedt. Hiernede zijn we dus aangeland aan een van de grondslagen van de technische studie: de bestude-

samenstelling en opgebouwd, zodat het eveneens kan worden gebruikt om bepaalde berekeningen uit te voeren en zelfs vaak om zekere voorspellingen te doen omtrent datgene, wat onder bepaalde omstandigheden zal kunnen gaan gebeuren.

Daarom: begin de technische studie met u in zekere mate met de wiskunde vertrouwd te maken, vooral voorzover hij wordt gebruikt in verband met de natuurkunde. Maar bovenal: laat u bij de studie van de natuurkunde niet ontmoedigen omdat er een zekere mate van wiskunde aan te pas komt.



Om de goede balans te vinden, verdient het zeer sterke aanbeveling om bij uw studie een goede voorlichting en leiding te hebben. De wegen daarvoor kunnen u bekend zijn: u kunt bij ons bedrijf alle deskundige voorlichting krijgen betreffende technische studie op welk niveau dan ook. De afdeling Opleiding (hr Van Delft) staat daarvoor tot uw dienst.

Bij alle studie echter is en blijft de hoofdzak, dat u bij uzelf voldoende studiezin, grote vasthoudendheid en volharding op kunt brengen om, ondanks moeilijkheden en tegenslagen, om eigen capaciteiten te ontwikkelen om voortuit te komen.

De grondslagen voor technische studie zijn wiskunde en natuurkunde, de eigenschappen om met die studie iets te bereiken zijn studiezin en volharding.

Veel succes!



HARTE-
LIJK
DANK

Hiernede dank ik Ziekentrouw en G.S.G. voor de goede giften, welke ik tijdens mijn ziekte mocht ontvangen.

G. Onweins, afd. 2531.

Mijn dank aan directe, dokter Van Werkum, afdeling Arbeid en collegae voor de belangstelling en cadeaus bij mijn huwelijk.

Mevr. C. den Boer-Krancker,
Med. dienst.

Mede namens mijn vrouw mijn hartelijke dank aan directe, chef afd. Sociale Zaken en collega's voor de blijken van belangstelling en cadeaus bij de geboorte van onze dochter ontvangen.

J. M. Kruwenburg
en echtgenote,
Tech. Bureau C 2131.

Twée is één

Als u deze wondere rekensoort hierboven leest, zal u waarschijnlijk onwillekeurig denken: o ja, dat is het overbekende mopje bij een huwelijk.

Wanneer ik het nu gebruik in verband met wat er in Utrecht bij ons bedrijf vandaag zich heeft voltrokken, zou je haast zeggen, dat het daar meer lijkt op een echtscheiding. Tot voor kort was het daar één fabriek, aan de Abstederdijk. Dat was v. d. Heem Utrecht. Er zat wel een brok in de Arendsstraat, maar dat was toch echt alleen maar een dépen-dance-afdeling, niet iets werkelijke apart.

Dat is nu echter anders. Nu is er naast de Abstederdijk gekomen de Keulsekade met een afzonderlijk gebouw — en niet zo mis! — en een eigen leiding onder commando van de heer Van Ogen. Deze staat wel onder het administratieschap van de heer Carrouw, maar van zijn eigen boot onder eigen vlag. De fabriek Utrecht is gesplitst; we spreken nu in het meervoud van de fabrieken Utrecht.

Ik had hier dus boven dit stukje ook kunnen schrijven: „Eén wordt twee“. En toch, neen, dat doe ik best niet. Ik houd het liever op dat oude brulofsmopje: nu des te meer zelfs!

Elk bedrijf, dat groeit, kan in de positie komen, dat het zich als een cel door deing splitst en zich daardoor automatisch vernieuwt. Dat heeft iets prettigs, want het betekent groei. Maar het sluit altijd tegelijk een ge-vaar in.

Elk apart deel, vooral als het nog kleiner is dan de moederinstelling, loopt immers enerzijds de kans, zich het steffend te voelen in de familie, en anderzijds de risico, zich te apart te ontwikkelen en de samenhang met het geheel te verstoppen.

Daarom is het bij elke groei tot nieuwe eenheden in een groot geheel duidelijk oppassen geboden, dat de bijdragen over de groei straks niet wordt vertroebeld door vervreemding van elkaar. O ja, ik weet wel, op dit moment denkt niemand daarvan. Nu zijn we echt in de vrolijke felicitatiestemming en sidderen we van goede voornemens. Dat menen we ook echt; helemaal niet aan te twyfelden. Maar we moeten onszelf en elkaar kennen. Want we zijn allemaal doorgewone menschen met menselijke vreugden en menselijke zwakheden. En om dat nog eens nuchter in gedachten te hebben bij de vreugde over het heden, schreef ik hierboven: „Twée is één“.

Schewert.

WAT IS ER MET DE MAANDAG AAN DE HAND?

Niet zolang geleden, lezen wij in een van de Nederlandse personeelsbladen het bovenstaande opschrift boven een artikel. Nu zijn wij van nature altijd erg op de maandag gesteld, dus u kunt onze schrik begrijpen toen wij zagen dat er mogelijk hervijf iets met de maandag aan de hand zou zijn. Het artikelje stelde ons gerust, want het ging niet zo zeer om de maandag als wel om de mensen op maandag.

Men was zich in dat bedrijf — de naam doet er hier niet toe — namelijk af gaan vragen of het slechts schijn was of een feit, dat de meeste ziekmeldingen op maandag plaatsvonden. Omdat niets zo erg is als geneesmiddelenstoevende twijfel heeft men in dat bedrijf een onderzoek ingesteld naar de juistheid hiervan. Het resultaat van dit onderzoek bevestigde het vermoeden. De maandag bleek daar de favoriete dag te zijn voor de ziekmelders. Als rechthoekig man van afdeling Arbeid (want zo u 't nog niet heeft vernomen, uit die koker komt dit stuk-je) vraag je je bij het lezen van dergelijke artikeltjes altijd af: hoe zou 't bij ons zijn?

Van het totaal aantal ziekmeldingen van op

maandag	plaats in 1954: 31 %; in 1955: 30 %; in 1956: 32 %.
dinsdag	17 %; 19 %; 18 %.
woensdag	17 %; 17 %; 16 %.
donderdag	15 %; 15 %; 14 %.
vrijdag	12 %; 12 %; 13 %.
zaterdag	8 %; 7 %; 7 %.

Nu is het zo met ons gesteld, dat er in dergelijke gevallen in ons innerlijk een voortdurende strijd gaande is. De maandag, die wij zijn opert dan het idee: „Dat zijn natuurlijk weer de uur-loners die 't in doen“, terwijl onze functie met zich meebrengt dat we toch weer de kant van de uur- en weekloners kiezen met een: „Ik zou eerst maar eens kijken, hoe die maand-loners ervoor staan, die zullen wat die ziekmeldingen op maandag betreft wel de grootste duit in 't zakje doen“.

Wat kunnen wij in zo'n geval beter doen dan de cijfers laten spreken?

Ziehier, wat zij zeiden:

Ziekmeldingen uur- en weekloners:	in 1954 op maandag: 31 %; in 1955: 31 %; in 1956: 35 %.
in 1954 op maandag:	17 %; 19 %; 18 %.
dinsdag:	17 %; 17 %; 16 %.
woensdag:	15 %; 15 %; 14 %.
donderdag:	11 %; 12 %; 11 %.
vrijdag:	9 %; 7 %; 7 %.
zaterdag:	9 %; 7 %; 7 %.

Ziekmeldingen maandloners:	in 1954 op maandag: 30 %; in 1955: 30 %; in 1956: 28 %.
in 1954 op maandag:	17 %; 20 %; 18 %.
dinsdag:	17 %; 17 %; 16 %.
woensdag:	15 %; 15 %; 14 %.
donderdag:	11 %; 12 %; 11 %.
vrijdag:	9 %; 7 %; 7 %.
zaterdag:	9 %; 7 %; 7 %.

Toen wij zover waren, leek het erop dat de maandloner in ons gelijk had: „Zie je wel, moet je dat verschil zien in 1956: de uur- en weekloners 35 % en wij maar 28 %“.

„Tot je dienst“ sprak de uurloner „we

Ziektegevallen 3 dagen of korter:

uur- en weekloners	in 1954: 49 % van het totaal.
in 1955:	38 %
in 1956:	42 %
in 1954:	66 %
in 1955:	58 %
in 1956:	60 %

(Vervolg pag. 6)



-25-

DE NIEUWE AANWINST

AAN DE

KEULSEKADE

VERVOLG VAN PAG. 1

Als de laatste afdeling verbouwd is zullen de vier mannen die momenteel nog verschillende vertinwerkzaamheden aan de Arentzstraat verrichten ook naar de Keulsekade verhuizen, waarmee dan voortopig de bezetting compleet is. Er werken dan ongeveer 90 mensen, maar zoals wij u reeds schreven is uitbreiding tot 150 werknemers mogelijk.

Uiteraard hebben wij bij ons bezoek gevraagd of er in de afgelopen periode nog bijzondere voorvallen hadden plaatsgevonden. Wij kunnen ons zo voorstellen dat het in een fabriek, waar enerzijds gebouwd en verbouwd wordt en waar anderzijds al geproduceerd wordt, niet vanzelfsprekend is dat alles op rolletjes loopt, ondanks een uitstekende organisatie.

Ons vermoeden bleek juist te zijn en de heer Van Oyen vertelde ons wat zich op een van de montageafdelingen had voorgedaan.

Een nieuw gelegde vloer gaf teveel stof af en men adviseerde de vloer in het weekend met een bepaalde lijmschot te bestrijken, waardoor het stof zou worden vastgehouden. Aldus geschiedde. De volijverige lijmsmeesters



Er viel nog wel het een en ander op te knippen.



brachten een vee te dikke lijmlaag aan met het gevolg dat degenen die zich 's maandags op deze vloer begaven of prompt uitgleden, of op plaatsen waar de zaak al beter was gedroogd een eenmaal neergezette voet slechts met de grootste moeite konden losrijzen. Degenen die dit overkwamen voelden zich genoodzaakt dit feit onmiddellijk aan hun chef, de heer Van Oyen, te rapporteren en begaven zich slijms met hun kleeftige, glibberige schoenzolen buiten de afdeling, zodoende de gang en het kantoor van de heer Van Oyen besmeurend. De lijn bleek ook het gezellige effect te hebben dat verschillende soorten rubberzolen er domweg in oplossen. Achteraf werd er door iedereen ijverig gepoetst met oplosmiddelen en was het gauw voor elkaar.

Zoals wij reeds schreven, draait de Keulsekade op één afdeling na en de volgende producten worden er geheel of gedeeltelijk vervaardigd: ventilatoren, stofzuigers, handboormachines en vloerwrijvers, terwijl men er in de naaste toekomst ook nog platenspelers wil gaan maken.

In het begin beloofden wij u nog even terug te komen op de in de kantine geconstateerde gezelligheid. In het

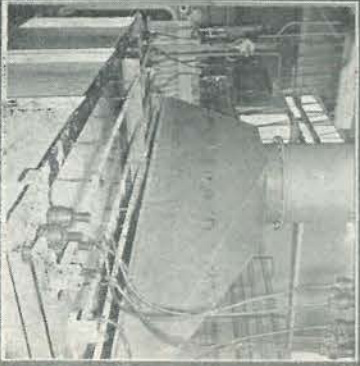
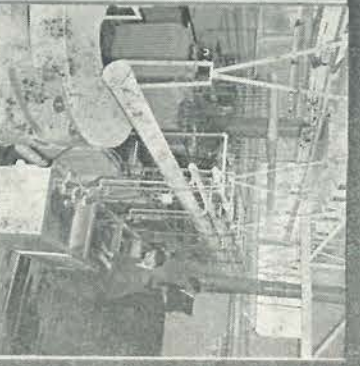
hele gebouw is een bepaalde sfeer merkbaar en dit komt o.a. doordat enkele afdelingen en ook de kantine een volkomen vrij uitzicht geven op een polderlandschap met vlak voor de deur het Mervedekanaal. Een deel van dit polderlandschap is door de gemeente Utrecht voorbestemd voor recreatiegebied. Het feit dus dat u onder uw werk zo de polder in kunt kijken geeft een zekere aantrekkelijkheid. Dat daarnaast een vrij groot aantal mensen bij warm weer een deel van de pauze gebruiken om in het Mervedekanaal te gaan zwemmen is een mogelijkheid waarvan wij aan de Maanweg, met alleen de Broeksloot voor de deur, slechts kunnen dromen.

Ook het aantal werknemers aan de Keulsekade — 90 in totaal — drukt een stempel op de sfeer in het hele bedrijf; men kent elkaar, men weet elkaars werkzaamheden, er zijn meer contacten mogelijk. Dit alles geeft ook een zekere binding.

Wij menen te moeten besluiten met de gelukwens aan het adres van onze Utrechtse collega's met deze nieuwe werkruimte. De fabriek Keulsekade is een fabriek Van der Heem waardig, waarin men prettig kan werken en goede producten kan vervaardigen.



Zó was het!



BRIDGE-DRIVE

Ten bate van het Rode Kruis ter gelegenheid van het 90-jarig bestaan zal vrijdagavond 27 september a.s. een „open bridgedrive“ (volgens Schevenings systeem) worden gehouden en wel in de Grafelijke zalen van het Binnenhof alsmede in de zaal van het voormalig paleis op de Kruenterdijk en in de grote zaal van de Dierentuin. Aanvang 19.30 uur precies.

Een schat van prijzen, waaronder buitenlandse reizen, kunt u winnen. De inschrijving tot deelname is opengesteld à raison van f 2,— per deelnemer. Voldoening hiervan uitsluitend per giro nr 256975, per postwissel of per kas bij de Nederlandse Rode Kruis, Lange Voorhout 6, Den Haag, onder vermelding „Bridge“.

Indien u er de voorkeur aan geeft in teamverband te spelen, kunt u zich opgeven bij afdeling Public Relations (mei. Vos, toestel 522).



J. JENSE IN HET ZILVER

19 September 1932 kwam de heer Jense bij ons bedrijf; aanstaande donderdag viert hij dus zijn 25-jarig jubileum.

Bij deze gelegenheid denk ik met geneegen terug aan de tijd dat de heer Jense de functie chef Inpakkerij van radio's, televisietoestellen en stofzuigers vervulde. Vanzelfsprekend werkte hij, evenals ieder ander, om in de levensbehoeften van zichzelf en zijn gezin te voorzien. Kenmerkend voor de heer Jense was echter de wijze waarop hij zijn werk deed.

Altijd was hij vol ijver en toewijding; stond enerzijds voor de belangen van het bedrijf op de bres en zorgde er anderzijds niet minder voor dat zijn medewerkers kregen wat hun toekwam. Dit alles vindt zijn oorzak in het feit, dat de heer Jense over een behoorlijk vakmanschap beschikt, graag met mensen omgaat en een optimistische levensopvatting heeft. Hij heeft

veel voor anderen over en nooit was hem iets teveel, totdat hem door een ernstige ziekte een halt werd toegevoerd en hij zijn werk aan anderen moest overlaten.

Zo ernstig was zijn ziekte dat velen vreesden hem niet meer terug te zullen zien, maar zijn vertrouwen, zijn optimisme, zijn levendige belangstelling voor alles wat om hem heen gebeurde, niet in het minst voor Van der Heem, hebben een gunstige invloed op zijn genezing gehad.

Dat de heer Jense thans weer actief mee kan doen en de volgende week zijn 25-jarig jubileum zal vieren, zal hem ongetwijfeld een grote vreugde zijn.

Hr Jense, hartelijk gefeliciteerd met uw jubileum; wij hopen dat u voor uzelf, voor uw gezin en voor Van der Heem nog vele jaren in goede gezondheid zult mogen werken.

G. J. van Es.

(VERVOLG VAN PAG. 3)

Ziekmeldingen per 100 uurloners:

in 1954: 81
in 1955: 142
in 1956: 140

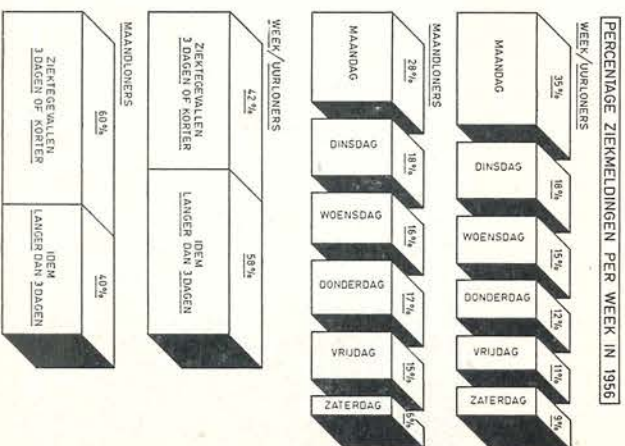
Ziekmeldingen per 100 maandloners:

in 1954: 105
in 1955: 195
in 1956: 192

„Zie je wel“ zei de uurlooner „gewoon in wachtwoord invoeren voor die maandloners, dan komt 't vanzelf wel goed“.

„Ja, maar...“ hoorden wij de maandloners zeggen... Toen zijn wij stiltekens de kamer uitgesloten en hebben het debat het debat gelaten.

Het feit blijft, dat wij in de maandag zijn teleurgesteld en dat wij overwegen onze sympathie over te brengen op de zaterdag. Maar eerlijk, vindt u het ook niet zonderling: bijna $\frac{1}{3}$ van de ziekmeldingen op maandag? Denk er eens over als u zich voorneemt 's maandags voor 9 uur 723820 te draaien en plectert u eens over het verschil tussen „zich niet lekker voelen“ en ZIEK ZIJN, misschien krijgen we dan minder korte „ziekgevallen“ en minder maandagmeldingen.



Een avond in Wenen

Operette romantiek in het Ontspanningsgebouw

Vorig jaar juli kondigden wij een avond aan, als toezicht op het reeds afgesloten seizoen, waarop populaire operettemelodieën gezongen zouden worden door bekende solisten. Dat werd een onvergetelijke avond, waarvan een enthousiast publiek heeft genoten, maar waarvan velen later zeiden: „Jammer dat ik daar niet bij ben geweest. Maar ik wist ook niet, dat het zó zou zijn!“

Ook zij kunnen nu hun schadel inhalen want deze prachtige „Avond in Wenen“ zal worden herhaald op woensdag 18 september a.s., aanvang 8 uur precies. Wilt u namen weten? Voor u zullen zingen Ans van Baalen en Eri Roucher, sopraan, Rijke Wollewinkel, alt, Arthur Hoogveld, tenor en Lex Goudsmit, bas. Aan de vleugel John Mostaert.

U ziet, klinkende namen! Heus, dit wordt een avond voor de operette-liefhebber (en wie is dat niet!) met de smullen.

Kaarten worden uitgegeven op de gebruikelijke voorwaarden, op maandag 16 september a.s. in beide pauzes.

Laat deze avond niet uw neus voorbijgaan!



Jaarlijkse Solex-rally te Utrecht

Zaterdag 31 augustus werd in Utrecht de jaarlijkse Solex-rally geïreden.

Het parcours, dat ongeveer 45 km was, werd onder goede weersomstandigheden afgelegd. De te volgen route was zeer rijk aan natuurschoon (Bunnik-Zeist-Huis ter Heide-Den Dolder en Maarlandseijk).

De klokradio, als eerste prijs, ging naar de heer Langendoen, afd. Huissvesting, die de rit foutloos had afgelegd en tevens de juiste tijdsduur had aangehouden; de tijdsduur werd pas na de rit uit een verzegelde enveloppe te voorschijn gehaald.

Alle deelnemers kunnen terugzien op een zeer geslaagde middag (waarom niet meer van dergelijke ritten?). Waarvoor dank aan directe, Ontspanningscommissie en allen die medewerkten deze gezellige middag te organiseren.



Zij lieten het zich goed smaken.

KERMIS VOOR VDH-KINDEREN UIT UTRECHT

I.v.m. het slechte weer is de kindermiddag dit jaar in Utrecht binnen gehouden. Het plezier was er zeker niet minder om.

De montage werd als kermis ingericht waar gelegenheid was om spelletjes te doen: o.a. bal- en busgoeien; sjoelen en grabbeleen in een ton waarvoor ieder kind een kleinigheid in zat (dus geen ongelukkige gezichtjes!)

Verder: speerwerpen, (waarbij geen doden zijn gevallen) toffeelhappen en een waarzegster.

Nadat alle spelletjes, onder het ge-

C. v. B.

schapmakerij aan de Utrechtse een vanafte overgedragen ter herinnering aan dit sportief gebeuren.

De eerste helft der wedstrijd speelde VDH Utrecht met de (sterke) wind in de rug. Een toegewezen penalty werd door de Haagse doelman keurig buiten gehouden, de rust ging in met 1-0 voor de Gereedschapmakerij.

Na de rust bleek de Maasweg technisch aantrekkelijker beter te zijn, dit resulteerde dan ook in een verdere 4-0 overwinning.

De goed geleide wedstrijd (hr Sat- ters) had een uitermate sportief karakter.

Na afloop der wedstrijd was er een gezellig samenzijn van de beide elftallen met hun vrouwen en verloofden (hierover geen fitnesses, alleen dit: de wedstrijd duurde 2 x $\frac{1}{2}$ uur, het „kopje koffie“ 3 uur!).

De Utrechtse popelen nu reeds van ongeduld voor de revanchepartij volgend jaar in Den Haag.

Voetbal Utrecht-Den Haag

